

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/369/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1106223579
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1106223579.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Bratislava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci navrhovateľov: 1./ E. F., F. R. XXXX/XX, Ž., 2./ R. F., F. R.I. XXXX/XX, Ž., 3./ L.G. F., F. R. XXXX/XX, Ž.K., všetci zastúpení: JUDr. Jánom Kasenčákom, advokátom, so sídlom Veľká Okružná 2134/76, Žilina, proti odporcom : 1./ NN Životná poisťovňa, a.s., Bratislava, Trnavská cesta 50/B, IČO : 35691999 zastúpeného: CLS Čavojský & Partners, s.r.o., Bratislava, Zochova 6-8, IČO : 36854792, 2./ E. F., A. XX, Y., zastúpenej: JUDr. Jankou Grolmusovou, advokátkou so sídlom E.B. Lukáča 2, Martin, o zaplatenie 16.289,01€ s príslušenstvom, na odvolanie odporcu 1./ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C 99/2006-334 zo dňa 20. januára 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti v spojení s opravným uznesením č.k. 10 C 99/2006-339 zo dňa 2.4.2014 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením č.k. 10 C 99/2006-339 zo dňa 2. apríla 2014 (týmto bolo v zmysle § 164 O.s.p. opravené zhlavie napadnutého rozsudku v časti označenia právneho zástupcu odporcu 1./) súd prvého stupňa uložil odporcovi 1./ povinnosť zaplatiť navrhovateľom 1./ až 3./ sumu 16.289,01 € s ročným úrokom z omeškania vo výške 8% a to; navrhovateľke 1./ sumu 8.144,49 € s ročným úrokom z omeškania vo výške 8% zo sumy 8.144,49 € od 08.07.2006 do zaplatenia, navrhovateľovi 2./ sumu 4.072,26 € s ročným úrokom z omeškania vo výške 8% zo sumy 4.072,26 € od 08.07.2006 do zaplatenia, navrhovateľovi 3./ sumu 4.072,26 € s ročným úrokom z omeškania vo výške 8% zo sumy 4.072,26 € od 08.07.2006 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku; návrh navrhovateľov voči odporčkyni 2/ zamietol.

Na svoje rozhodnutie aplikoval ust. § 793 ods. 1; § 798; Občianskeho zákonníka dôvodiac, že ustanovenia § 798 nemožno spájať ust. 802 ani § 799 ods. 3 ani § 809 OZ, pretože vedomé porušenie vedomostí uložených v § 798 má od uvedených ustanovení iný vecný obsah a dopad aj napriek tomu, že vo všetkých ustanoveniach je výsledok rovnaký - zníženie, resp. odmietnutie poisťného plnenia, jedno však majú spoločné všetky ustanovenia a to pojem "vedomé porušenie povinností". Prvostupňový súd uzavrel, že právny predchodca navrhovateľov sa v čase uzavretia poisťnej zmluvy neliečil na žiadne z diagnostikovaných ochorení uvedených znalkyňou v znaleckom posudku. Nameraný vysoký krvný tlak dňa 12.01.1994 právny predchodca navrhovateľov považoval len za prechodný, nakoľko už dňa 14.01.1994 na internej kontrole bolo konštatované, že tlak má v norme a neboli mu naordinované žiadne lieky a od roku 1994 až po uzavretie poisťnej zmluvy 16.08.1996 sa u neho žiadne ťažkosti nevyskytli a ani nepodstupoval žiadnu medikamentóznou liečbu, čo konštatovala aj znalkyňa vo svojom posudku. K zvýšeniu krvného tlaku u právneho predchodcu navrhovateľov už nedošlo do dňa uzavretia poisťnej zmluvy, ktorá bola uzavretá až dva roky po diagnostikovaní vysokého krvného tlaku u právneho

predchodcu navrhovateľov. Ako laik pravdivo odpovedal na otázky v znení trpíte alebo trpeli ste niekedy nasledovnými chorobami, poruchami alebo ťažkosťami, nakoľko na takto položené otázky vzhľadom k tomu, že od roku 1994 sa u právneho predchodcu navrhovateľov už nevyskytli problémy s krvným tlakom a vyskytnuté problémy boli len krátkodobé a iné ochorenia diagnostikované u právneho predchodcu navrhovateľov mu ťažkosti nespôsobovali a liečené ani čiastočne neboli. Odporca 1/ bol povinný počas konania preukázať, že právny predchodca navrhovateľov vedome nepravdivo na položené otázky v dotazníku návrhu na uzavretie poisťnej zmluvy odpovedal, avšak nepredložil súdu žiaden dôkaz, ktorý by odôvodňoval jeho postup ako poistiteľa podľa ustanovenia § 798 Občianskeho zákonníka. Formulované otázky odporcom 1./ v dotazníku predpokladajú určitý proces resp. dĺžku trvania ochorenia, porúch a ťažkostí. Právny predchodca navrhovateľov len krátkodobo pociťoval problém s krvným tlakom, ktorý v rámci jedného mesiaca odoznel a nezopakoval sa. Súd zobral pri rozhodovaní do úvahy aj záver znalkyne, že hypertenzia je trvalo zmenený zdravotný stav, no u právneho predchodcu navrhovateľov bola diagnostikovaná hypertenzia prvého stupňa bez orgánových zmien a bez ďalších zdravotných problémov. Z lekárskeho správ nevyplývalo, že by bol právny predchodca navrhovateľov lekárom poučený o tom, že by trpel hypertenziu prvého stupňa a že táto choroba je chronická. Právny predchodca navrhovateľov aj vzhľadom na záver znalkyne sa mohol dôvodne považovať za zdravého človeka, nakoľko po roku 1994 sa u neho vôbec neprejavilo diagnostikované ochorenie vysokého krvného tlaku.

Odporca 1/ listami zo dňa 19.06.2006 oznámil navrhovateľom výsledok likvidačného konania a výšku poisťného plnenia pre každého z navrhovateľov, ktoré krátil a krátené poisťné plnenie odporca 1/ zaplatil navrhovateľom na účet dňa 04.07.2006, avšak navrhovatelia si úrok z omeškania uplatňujú až odo dňa 08.07.2006, preto prvostupňový súd zaviazal odporcu 1/ na doplatenie výšky kráteného poisťného plnenia s 8% ročným úrokom z omeškania odo dňa 08.07.2006.

Súd prvého stupňa návrh navrhovateľov voči odporkyňi 2/ zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie, nakoľko odporkyňa pre odporcu 1/ iba sprostredkovala uzavretie poisťných zmlúv a nebola povinná poskytnúť poisteným poisťné plnenie v prípade vzniku poisťnej udalosti.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozsudok odvolaním v jeho vyhovujúcej časti napadol odporca 1/ dôvodiac, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že z poisťnej zmluvy, ktorú uzatvoril nebohý vyplýva, že v dotazníku o zdravotnom stave nebohý na otázku Trpíte alebo trpeli ste niekedy nasledovnými chorobami, poruchami alebo ťažkosťami? uviedol, odpoveď nie pri vysokom krvnom tlaku, chorobách srdca a chorobách pečene. V znaleckom posudku č. 1/2010 zo dňa 13.2.2010 vypracovaného Y. H. K. súdna znalkyňa uviedla, že nebohému R. F. bola na základe interného vyšetrenia diagnostikovaná hypertenzná choroba (vysoký krvný tlak), pričom bola menovanému doporučená liečba a pravidelné kontroly. Uvedená choroba bola nebohému diagnostikovaná na základe zistenia vysokého krvného tlaku pri internom vyšetrení dňa 12.1.1994. V tomto prípade je osobitne dôležité, že znalec uviedol, že nebohý mal pred 16.8.1996 zistený vysoký krvný tlak, a to dňa 12.1.1994, kedy osobne navštívil lekára pre tlak na hrudníku, pričom mu bola nasadená liečba, bol odoslaný na záťažový test, ktorý potvrdil hypertenznú chorobu, ochorenie srdca sa nepotvrdilo, avšak mu bola doporučená liečba a pravidelné kontroly. Na základe odpovede uvedenej v Znaleckom posudku na otázku súdu č. 2 je zjavné, že zvýšený krvný tlak zistený v roku 1994 existoval aj ku dňu uzatvorenia poisťnej zmluvy, t.j. 16.8.1996. Nakoľko zvýšený krvný tlak bol nebohému zistený dňa 12.1.1994 a 25.1.1994 a následne mu bola diagnostikovaná Arteriálna hypertenzia 1, trpel nebohý touto chorobou aj ku dňu uzatvorenia poisťnej zmluvy. Hypertenzná choroba teda v zmysle Znaleckého posudku nie je symptóm, ale je to choroba, ktorá sa lieči doživotne a v prípade jej komplikácií sa na ňu zomiera. Nebohý vedome uviedol nepravdivé a neúplné odpovede pri uzatváraní poisťnej zmluvy a zníženie sumy plnenia z poisťnej zmluvy zo strany odporcu bolo v súlade so zákonom a všeobecnými poisťnými podmienkami pre životné poistenie odporcu, nakoľko z predložených lekárskeho potvrdení a správ, ako aj zo Znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že nebohý poistený mal subjektívne problémy, pre tieto navštívil lekára, ktorý mu diagnostikoval predmetné ochorenia a bola mu doporučená liečba. Nebohý poistený pred uzavretím poisťnej zmluvy mal ťažkosti/trpel chorobami, resp. bol na ne liečený, pričom išlo o ťažkosti/poruchy a choroby, na ktoré sa dotazoval odporca v zdravotnom dotazníku, tieto ťažkosti/poruchy a choroby boli preukázané lekárskeho potvrdeniami, na základe

ktorých bol rovnako spracovaný Znalecký posudok a tiež Doplnujúci znalecký posudok . V znaleckých posudkoch boli jednoznačne potvrdené diagnózy ochorenia vysokého krvného tlaku a pečene, ako aj subjektívna vedomosť nebohého poisteného o svojich ťažkostiach. Zo znaleckých posudkov vyplývalo, že nebohý bol vyšetrený na základe subjektívnych problémov, ktoré pociťoval, pričom mu bola nasadená liečba a pravidelné kontroly. Zo zdravotného dotazníka ako aj iných ustanovení poisťnej zmluvy bola zrejmá povinnosť uvedenia pravdivých a úplných informácií o zdravotnom stave nebohého poisteného. Informačná povinnosť o zdravotnom stave poisteného vyplýva osobitne z ustanovenia § 793 Občianskeho zákonníka a nebohý poistený tieto choroby v zdravotnom dotazníku neuviedol. V danom prípade boli splnené všetky podmienky na uplatnenie krátenia poistného plnenia s poukazom na ustanovenie § 798 Občianskeho zákonníka. Odporca vychádzal z určenia nižšieho poistného, než aké by bol poisťník/poistený povinný platiť v prípade, že by mal odporca 1/ ako poisťovateľ pravdivé a úplné informácie o zdravotnom stave poisteného pri uzatváraní poistenia, a teda išlo o prípad podpoistenia. Subjektívne vyhodnotenie poisteného o nezávažnosti predloženia určitej informácie o zdravotnom stave bolo irelevantné a smerovalo k porušeniu informačnej povinnosti, ktorá sa vyhodnocuje objektívne len vzhľadom na vedomosť o tejto chorobe; z hľadiska formulácie dotazníka je zrejmé, že predmetnými otázkami mal byť indikovaný celkový zdravotný stav poisteného, t.j. aj do minulosti. Ak teda bola akákoľvek choroba, porucha alebo ťažkosť v súvislosti s vymedzenými orgánmi/ochoreniami poistenému diagnostikovaná, hoci ňou netrpel ku dnu uzavretia poisťnej zmluvy, informačná povinnosť zahŕňala aj tieto aspekty. Logickým záverom teda je, že priebeh takéhoto ochorenia je irelevantný na splnenie informačnej povinnosti a aj v prípade vyliečenia alebo zmiernenia príznakov, zostala poistenému povinnosť predmetné choroby/ťažkosti uviesť v rámci dotazníka o zdravotnom stave. Preukazovanie atribútu „vedomia“ o nesprávnej alebo neúplnej odpovedi je veľmi problematické a treba pripustiť možnosť, že sa bude dokazovať nepriamymi dôkazmi, ktoré preukážu, že odpovedajúci musel vedieť o určitej skutočnosti. Vytkol súdu prvého stupňa, že neuviedol v zdôvodnení rozhodnutia z čoho vyvodil záver, že nebohý poistený považoval svoje problémy iba za prechodný stav, keďže tieto skutočnosti neboli v konaní nijako preukázané a boli výlučne tvrdené navrhovateľmi bez predloženia dôkazov. Rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné a arbitrárne, keďže uvádza, že je potrebné rozlišovať nároky podľa § 798 od nárokov podľa §§ 802,809 a 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, napriek čomu ale uvádza, že príčinou smrti nemala priamu súvislosť s hypertenziou, t.j. zaoberal sa s úvahou, ktorá práve súvisí s aplikáciou ust. §§802, 809 a 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Namietol prekvapivosť rozhodnutia, pretože počas celého konania dokazovanie smerovalo k preukázaniu, či nebohý trpel ťažkosťami a či bolo zníženie primerané a do rozhodnutia súd prvého stupňa nereprezentoval svoj právny názor. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie súdu prvého stupňa alebo rozsudok zmenil tak, že návrh navrhovateľov zamietne a zaviazne ich k náhrade trov konania.

Navrhovatelia v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu 1/ uviedli, že zo zdravotnej dokumentácie, ktorá znalkyni bola predložená, nevyplývalo, že by sa nebohý liečil na hypertenziu neskôr. Dokonca, 13 dní po prvej návšteve lekára špecialistu mu tento lekár znížil dávky lieku Corbitin. Nebohý K.. R. F. nemal medicínske vzdelanie a v čase uzavretia poisťnej zmluvy č. XXXXXXXX si mohol spájať problémy s vysokým tlakom výlučne s bolesťami hrudníka, pre ktoré lekára - špecialistu navštívil, a tieto bolesti prešli po krátkom čase, čo potvrdzuje zníženie dávok Corbitinu o 13 dní. Prechodné zdravotné problémy, ktoré u nebohého nastali v priebehu krátkej doby, by nemohli byť príčinou zvýšenia poistného, skôr zakotvenia výluk z plnenia alebo výluk z oslobodenia. Odporca 1/ neuvádza, s ktorými problémami sa potýkal pri preukazovaní vedomého neuvedenia pravdivých a úplných odpovedí v zdravotnom dotazníku a neoznačuje, ktorý nepriamy dôkaz súd prvého stupňa nepripustil. Závery zo znaleckých posudkov a lekárske potvrdenia vôbec nemusia byť vo vzájomnej súvislosti s tvrdeniami navrhovateľov. Na jednej strane sa nebohý K.. R. F. nemusel sťažovať svojej rodine na zdravotné problémy, čo však právny zástupca odporcu 1/ netvrdí, že tak bolo, na druhej strane navrhovatelia žili s nebohým K.. R. F. v spoločnej domácnosti a boli s ním v kontakte častejšie ako lekári. Uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo

argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia.

Podľa právneho názoru navrhovateľov bolo predmetom konania na súde prvého stupňa zaplatenie sumy 16.289,01 € s ročným úrokom z omeškania. Táto suma vznikla ako výpočet sumy rozdielu medzi sumou, ktorá navrhovateľom mala byť vyplatená, a sumou, ktorú odporca 1/ vyplatil, z čoho je zrejmé, že predmetom konania bolo to, či odporca 1/ správne aplikoval ustanovenie § 798 Občianskeho zákonníka. Rozsah dokazovania nie je daný len aktivitou účastníkov konania a konaním súdu, ale hmotnoprávnym ustanovením zákona, ktorý aplikoval odporca 1/. Dokazovanie v občianskom súdnom konaní je ovládané zásadou pravdepodobnosti na rozdiel od trestnoprávnej zásady "in dubio pro reo." Aj účastník konania na strane odporcu musí vyvíjať procesnú aktivitu a plniť si svoju povinnosť tvrdiť, predložiť dôkazy, aby konajúci súd mohol prijať záver, že uniesol dôkazné bremeno. Tento súdny spor vznikol v dôsledku uplatnenia "práva" na krátenie plnenia, no ak vznikne o tom spor, aj samotný odporca musí odôvodniť svoje konanie pred súdom, pretože "bezprávie nezakladá právo." Je preto povinnosť odporcu 1/ tvrdiť skutočnosť, predložiť alebo označiť súdu dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, aby uniesol dôkazné bremeno. Právny zástupca navrhovateľov poukázal na ustanovenia § 5 ods. 2 a § 6 O.s.p. Odporca 1/ je v tomto konaní zastúpený advokátom resp. súd postupuje v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania. Taktiež, odporca 1/ mohol prípadne odvrátiť ním tvrdenú prekvapivosť rozhodnutia, a to aplikovaním ustanovenia § 100 ods. 1 posledná veta O.s.p.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti v navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.) v medziach daných odvolaním vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. (tento rozsudok bol odvolacím súdom vyhlásený podľa § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu 1/ nie je možné vyhovieť, pretože prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľov (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.). Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správny skutkový záverom a na ich základe vyvodil aj správny právny záver o úspešnosti uplatneného nároku. Na vec aplikoval i zodpovedajúce ustanovenia § 793 ods. 1; § 798; Občianskeho zákonníka, ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody rozhodnutia aj riadne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil.

V súdnej veci sa navrhovatelia žalobou domáhali zaplatenie sumy 16.289,01 € s ročným úrokom z omeškania v dôsledku neoprávneného krátenia poisťného plnenia v zmysle § 798 Občianskeho zákonníka podľa ktorého poisťiteľ je oprávnený plnenie z poisťnej zmluvy primerane znížiť, ak na základe vedome nepravdivej alebo neúplnej odpovede (§ 793) bolo určené nižšie poisťné..

Ustanovenie § 798 Občianskeho zákonníka o pomernom znížení poisťného postihuje len vedomé porušenie povinnosti poisťníka odpovedať pravdivo a úplne na všetky písomné otázky poisťovateľa, ktoré sa týkajú dojednávaneho poisťenia (§ 793 Občianskeho zákonníka), za predpokladu, že také porušenie povinnosti malo za následok, že sa určilo nižšie poisťné, než aké poisťovateľovi správne patrilo. Ide jednak o prípady, keď poisťník zamlčí určitú skutočnosť, ktorá je pre určenie výšky poisťného dôležitá.

Z hľadiska posúdenia je preto podstatné zistenie, či poisťený vedome poskytol poisťovateľovi nepravdivé alebo neúplné odpovede, čo nevyhnutne viedlo k určeniu nižšieho poisťného. Inými slovami aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy len v tých prípadoch, ak by poisťovateľ napriek riadnemu splneniu oznamovacej povinnosti poisťníkom alebo poisťeným poisťnú zmluvu síce aj tak uzavrel, avšak za vyššie poisťné. Miera primeranosti zníženia poisťného plnenia sa určí pomerom medzi poisťným, ktoré bolo zaplatené, a poisťným, ktoré by pri pravdivých a úplných odpovediach musel poisťník zaplatiť. Primeranosť zníženia poisťného plnenia sa vyráta percentuálne.

Prvostupňový súd sa uvedenými zásadami dôsledne riadil a správne zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu vyvodil záver, že odporca 1/ nepreukázal, kumulatívne splnenie podmienok pre aplikáciu následkov predpokladaných v ust. § 798 Občianskeho zákonníka o pomernom znížení poisťného a to, podmienku že poisťený vedome poskytol poisťovateľovi nepravdivé alebo neúplné odpovede , keď dôkazy produkované navrhovateľmi (výsluch navrhovateľov, zdravotná dokumentácia nebohého a znalecký posudok) svedčia o tom, že nameraný vysoký krvný tlak dňa 12.01.1994 nebohý dôvodne považoval len za prechodný, nakoľko už dňa 14.01.1994 na internej kontrole bolo konštatované, že tlak má v norme a neboli mu naordinované žiadne lieky a od tohto času až po uzavretie poisťnej zmluvy 16.08.1996 sa u neho žiadne ťažkosti nevyskytli a ani nepodstupoval žiadnu medikamentóznú liečbu, záver, ktorý potvrdila znalkyňa vo svojom posudku. Rovnako odporca 1./ nepreukázal ani podmienku , že prípadné vedomé uvedenie nepravdivej alebo neúplnej odpovede, ktoré ale nebolo preukázané by malo

za následok, že sa určilo nižšie poistné, než aké poisťovateľovi správne patrilo. Práve táto skutočnosť bola pre určenie výšky poistného dôležitá, keďže dôkazné bremeno v tomto prípade svedčí odporcovi 1/, ktorý neuviedol žiadne také rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné usudzovať, do akej miery nepravdivé údaje mali podstatný a rozhodujúci vplyv na určenie výšky poistného a aké by to bolo v prípade, ak by poistený uviedol tieto údaje pravdivé. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd má zato, že odporca 1./ nemohol voči navrhovateľom 1./ až 3./ uplatniť sankciu v zmysle § 798 Občianskeho zákonníka.

Odporca 1/ v odvolaní namietala nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia a jeho prekvapivosť. Ust. § 118 ods. 2 O.s.p. ukladá súdu povinnosť oboznámiť účastníkov konania na pojednávaní s predbežným zhrnutím sporných a nesporných skutkových okolností a tiež s predbežným názorom súdu na to, ktoré z navrhnutých dôkazov treba vykonať a ktoré vykonané nebudú. Účastníkom konania sa tým má vytvoriť možnosť, aby tomu, s čím ich oboznámil súd, prispôbili ich ďalší procesný postup v konaní. Cieľom ustanovenia § 118 ods. 2 O.s.p. je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť účastníkov už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho cieľom je zjednodušiť a zrýchliť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú - podľa názoru súdu - buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Uvedené ustanovenie nezakotvuje povinnosť súdu oboznámiť účastníkov konania s predbežným právnym názorom súdu na vec. Upravuje len postup súdu pri vedení pojednávania a týka sa skutkových okolností, resp. potreby ďalšieho dokazovania a jeho zamerania. V zmysle judikatúry ústavného súdu (IV.ÚS 16/2012) právny názor a hodnotiace úsudky sú vlastné až samotnému rozhodnutiu vo veci, nie však postupu súdu v zmysle § 118 ods. 2 O.s.p. Porušenie citovaného ustanovenia žiadnym spôsobom nelimituje účastníka pri realizácii jeho procesných práv (napríklad v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy). Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ by aj súd prvého stupňa nerešpektoval § 118 ods. 2 O.s.p., tento nedostatok nezakladá procesnú vadu ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď obdobne uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 211/2013, 5 Cdo 235/2013, 6 Cdo 134/2010, 4 Cdo 167/2012 a 8 Cdo 69/2013).

Odvolací súd však poukazuje na obsah zápisnice o pojednávaní na súde prvého stupňa dňa 20. januára 2014 (č.l. 315) z ktorej vyplýva, že obaja účastníci zast. advokátmi sa na tomto pojednávaní vyjadrili k prejednávanej veci, prvostupňový súd oboznámil obsah spisu a doteraz vykonané dokazovanie v zmysle § 119 ods. 5 O.s.p., uviedol, ktoré právne významné skutkové zistenia je možné považovať za zhodné a ktoré ostali sporné a účastníci po poučení podľa § 120 ods. 4 uviedli, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a preto je námietka odporcu 1/ nielen nespôsobilá privodiť na vec iný názor, ale aj nedôvodná.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

V preskúmvanej veci rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, pretože súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o povinnosti plniť dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo bolo žalobe vyhovené, v dôsledku čoho nemožno považovať rozhodnutie za nepreskúmateľné.

So zreteľom na uvedené považuje odvolací súd skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvého stupňa k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.), v dôsledku čoho rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti v spojení s opravným uznesením č.k. 10 C 99/2006-339 zo dňa 2.4.2014 ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keď o týchto rozhodne prvostupňový súd s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 3 O.s.p. podľa ktorého ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.